

СКЛОНЕНИЕ УКАЗАТЕЛЬНЫХ МЕСТОИМЕНИЙ *этот, тот*

Η ΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ *αυτός, εκείνος*

	Единственное число (ενικός αριθμός)			Μножественное число (πληθυντικός αριθμός)
	Μ. ρ. (αρ. γεν.)	Ж. ρ. (θηλ. γεν.)	С. ρ. (ουδ. γεν.)	
И. π. Ον. π.	этот, тот	эта, та	это, то	эти, те
Р. π. Γεν. π.	этого, того	этой, той	этого, того	этих, тех
Д. π. Δοτ. π.	этому, тому	этой, той	этому, тому	этим, тем
В. π. Αιτ. π.	этот, тот (неодуш.) (άψυχο) этого, того (одуш.) (έμψυχο)	эту, ту	это, то	эти, те (неодуш.) (άψυχο) этих, тех (одуш.) (έμψυχο)
Т. π. Οργ. π.	с этим, с тем	с этой, с той	с этим, с тем	с этими, с теми
Π. π. Προθ. π.	об этом, о том	об этой, о той	об этом, о том	об этих, о тех

С помощью указательных местоимений мы можем указать на предмет или лицо, которые находятся рядом с нами или далеко от нас, выделить один определенный предмет или лицо среди множества одинаковых, представить предмет или лицо, указать лицо или предмет, которые уже упоминались ранее в разговоре. (Με βοήθεια των δεικτικών αντωνυμιών εμείς μπορούμε να δείξουμε το αντικείμενο ή πρόσωπο, τα οποία βρίσκονται κοντά σε μας ή μακριά από μας, να ξεχωρίζουμε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο ή πρόσωπο ανάμεσα σε πολλά ίδια, να παρουσιάζομαι το αντικείμενο ή το πρόσωπο, να δείξουμε το πρόσωπο ή το αντικείμενο τα οποία ήδη αναφέραμε νωρίτερα στη συζήτηση.)

В греческом языке указательные местоимения *этом* и *том* согласуется с существительным в роде, числе и падеже во всех случаях. В русском языке при указании лица или предмета указательное местоимение является субъектом и всегда имеет одинаковую форму среднего рода *это, то*. (Στην ελληνική γλώσσα οι δεικτικές αντωνυμίες *αυτός* και *εκείνος* συμφωνούν με το ουσιαστικό στο γένος, αριθμό, και πτώση σε όλες τις περιπτώσεις. Στη ρωσική γλώσσα στην παρουσίαση του προσώπου ή του αντικειμένου η δεικτική αντωνυμία παίζει το ρόλο του υποκειμένου και πάντα έχει σταθερή μορφή του ουδέτερου γένους *αυτό, εκείνο*)

Кто это? Что это? (Ποιός είναι αυτός; Τι είναι αυτός;)

Это наш преподаватель. (Αυτός είναι ο καθηγητής μας.)

Это наш университет. (Αυτό είναι το πανεπιστήμιό μας.)

Это наши студенты. (Αυτοί είναι οι φοιτητές μας.)

В данной модели указательное местоимение не согласуется с существительным в роде, числе и падеже. Его форма не изменяется. А существительное в И. п. выступает в роли предиката. (Στο συγκεκριμένο μοντέλο η δεικτική αντωνυμία δεν συμφωνεί με τα ουσιαστικά στο γένος, αριθμό και πτώση. Η μορφή του δεν αλλάζετε. Και το ουσιαστικό σε ονομαστική πτώση παίζει το ρόλο του κατηγορήματος.)

Сравните: *Эти иностранные студенты приехали недавно.* (Συγκρίνετε: *Αυτοί οι ξένοι φοιτητές ήρθαν πρόσφατα.*)

Указательное местоимение в данной модели согласуется с существительным в падеже, роде и числе. Существительное в И. п. всегда выступает в роли субъекта, а указательное местоимение *эти (этом, эта, это)* и *те (том, та, то)* – в роли

определения. (Η δεικτική αντωνυμία σε συγκεκριμένο μοντέλο συμφωνεί με το ουσιαστικό σε πτώση, στο γένος και στο αριθμό. Το ουσιαστικό σε ονομαστική πτώση πάντα παίζει το ρόλο του υποκειμένου, ενώ η δεικτική αντωνυμία *αυτοί (αυτός, αυτή, αυτό)* και *εκείνοι (εκείνος, εκείνη, εκείνο)* - το ρόλο του προσδιορισμού.)

**СКЛОНЕНИЕ ЛИЧНЫХ МЕСТОИМЕНИЙ
Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ**

ΠΑΔΕΖΗ ΠΤΩΣΕΙΣ		ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ (ΕΝΙΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ)					ΜΝΟΖΕΣΤΒΕΝΝΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ (ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ)		
Именительный Ονομαστική	И.п	я	ты	он	она	оно	мы	вы	они
Родительный Γενική	Р.п	у меня	у тебя	у (н)его	у (н)еѐ	у (н)его	у нас	у вас	у (н)их
Дательный Δοτική	Д.п	мне	тебе	(н)ему	(н)ей	(н)ему	нам	вам	(н)им
Винительный Αιτιατική	В.п	меня	тебя	его	еѐ	его	нас	вас	их
Творительный Οργανική	Т.п	со мною	с тобой	с (н)им	с (н)ей	с (н)им	с нами	с вами	с (н)ими
Предложный Προθετική	Π.п	обо мне	о тебе	о нём	о ней	о нём	о нас	о вас	о них

Личные местоимения в русском языке – это группа слов, которые в речи указывают на предмет (лицо, явление), но не называют их. Личные местоимения отвечают на вопросы – Кто? Что? (Οι προσωπικές αντωνυμίες στην ρωσική γλώσσα είναι μια ομάδα λέξεων που στην ομιλία δηλώνουν ένα αντικείμενο (πρόσωπο, φαινόμενο), αλλά δεν τα ονομάζουν. Οι προσωπικές αντωνυμίες απαντούν στις ερωτήσεις - Ποιος; Τι?)